

१

ते त

श्रीगणेशाय नमः वासुदेवं ध्यात्वा ॥ १ ॥ इति आरंभः ॥ तदंगुलं मुमुक्षुणां हितार्थं यत्तत्त्वबो
 धो विधीयते १ साधनचतुष्टयं ॥ १ ॥ साधनं चतुष्टयं तत्त्वविवेकप्र
 कारं च द्वापमः साधनचतुष्टयं ॥ २ ॥ तत्त्वविवेकः इहामुत्रफलभोगवि
 रागः समादिषट्संपत्तिः मुमुक्षुः ॥ ३ ॥ तत्त्ववस्तु किं ब्रह्म तद्यतिरिक्तं सर्वमनि
 त्यं अयमेव नित्यानित्यवस्तुः ॥ ४ ॥ तत्त्ववस्तु किं इह स्वर्गभोगेषु इच्छा इत्यं स
 मादि साधनसंपत्तिः का समो ॥ ५ ॥ तत्त्ववस्तु किं इह समाधानं चेति समः कः स
 नो निग्रहः इमं कः चक्षुरादिब ॥ ६ ॥ तत्त्ववस्तु किं स्वधर्मानुष्ठानमेव ति
 तिहाका ॥ ७ ॥ श्रीतोष्मसुखदुःख ॥ ८ ॥ तत्त्ववस्तु किं गुरुवेदांतवाक्यादि
 षु विश्वासः प्रधासमाधानं किं ॥ ९ ॥ तत्त्ववस्तु किं मोक्षो मे भूयादिति
 ईच्छा एतत्साधनचतुष्टयं ॥ १० ॥ तत्त्ववस्तु किं धिकारिणो न वंति तत्त्वविवे

र्थउपाधिविनिर्मुक्तं समाधिद...
 सिष्टोऽप्युच्यते तत्पदवाच्यः उपाधिः...
 दवाधकाभाव एवं च वेदादव...
 क्षिरुत्पन्नाते जीवन्मुक्ता इत्यर्थः न...
 णो हं ह्यत्रिपो हं वैश्वो हं प्रहो हं म...
 इः नपुरुषः किंतु असंगः सच्चिदानन्दस्वरूपः प्रकाशरूपः सर्वोत्तमोऽमीचिदाका
 शरूपो हं मस्मि इति हठनिश्चयः...
 स्मीत्यपरोक्षज्ञानेन निश्चितं कर्मवन्धविनिर्मुक्तः स्यात् कर्माणि कतिविधानि स
 ति चेत् आगामी संचितप्रारब्धभेदेन त्रिविधः निसंतिज्ञानोत्पत्त्यनंतरं ज्ञानी देह
 कृतं पुण्यपापकर्म यदस्ति तदा गामित्यभिधीयते संचितं कर्म किं अनंतक
 दिज्ञानं नां बीजं न तं सत् यद्यत्कर्म जातं पुर्वोपाजितं तिष्ठति तत्संचितं ज्ञेयं प्रारब्धं

दीयत्वेन ज्ञातं आत्मानं न वति आत्मनः सचेदं न चिदानंदस्वरूपः सत्कथं कालत्रयेपि
तिष्ठतीती सत्चित्काः ज्ञानरूपः आनंदरूपः सत्स्वरूपः एवं सच्चिदानंदस्वरूपं चात्मानं
विजानीयात् अथ चतुर्विंशतितत्त्वोत्पत्तिं ब्रह्मणः ब्रह्मणः प्रायासत्वरजस्तमोगुणमिकामाया
अस्ति ततः आकाशः संभूतः आकाशाद्वायुः वायोऽस्तेजः तेजसः आपः अन्धः पृथिवीते
तेषां पंचतत्त्वानां मध्ये आकाशः सात्विकांशात् प्रोच्येद्विषं संभूतं वायोः सात्विकांशात् त्रिंशद्विषं
संभूतं अग्नेः सात्विकांशात् चतुरिंशद्विषं संभूतं जलस्य सात्विकांशात् रसनेद्विषं संभूतं
तं पृथिवी सात्विकांशात् द्वाविंशद्विषं संभूतं एतेषां पंचतत्त्वानां समष्टि सात्विकांशात्
अंतःकरणं तद्वृत्तिभेदात् मनो बुद्धिं हंकारं चित्तांतकरणानि संभूतानि एतेषां पंचतत्त्वा
नां मध्ये आकाशस्य राजसोशाद्वागीद्विषं संभूतं वायोः राजसोशात् पाणीद्विषं संभूतं बभूवः
राजसोशात् पादेद्विषं संभूतं जलस्य राजसोशात् उपस्थेद्विषं संभूतं पृथिवी राजसोशात्
गुदेद्विषं संभूतं एतेषां पंचतत्त्वानां समष्टि राजसोशात् पापापंचकं संभूतः एतेषां पंचत

त्वानांतामसांशात् पंचीकरणं भवति पंचीकरणं कथयति चेत् एतेषां पंचमहाभूता
 नांतामसांशारूपं यः एकं एकं भूतं द्विविधा विभज्य एकं एकं चर्द्धं तु ह्येव व्यवस्था
 प्यत्परं अपरं चर्द्धं चतुर्धा विभज्य स्वाहं निने पुनर्चर्द्धेषु स्वभागे चतुष्टयं संयोजनं
 कार्यं तदा पंचीकरणं भवति एतेभ्यः पंचीकृतं पंचमहाभूतेभ्यः तदा स्थूलशरीरं भ
 वति एवं पिंडवद्भाडयोरैकं ब्रह्मं च संभूतं तस्मै स्थूलशरीरात्तिमान्तीजीवनामकं ब्र
 ह्मप्रतिविम्बं भवति स एव जीवः प्रकृत्या स्वस्मिन् इश्वरतिन्त्रत्वं ज्ञानाति अविद्यो
 पाधिः सन् अहमाजीव इत्युच्यते मायापाधिः सन् इश्वर इत्युच्यते एवं उपाधिभेदा
 जीवेश्वरभेददृष्ट्या वक्ष्यंते तं तिष्ठितावस्य तं जन्ममरणादिरूपसंसारो न निव
 र्त्तते तस्मात्कारणतन जीवेश्वरभेदबुद्धिः कदाचिन्ननुसाहंकारस्य किंचित्ज्ञस्य जी
 वस्य निरहंकारस्य सर्वज्ञस्येश्वरस्य तत्त्वमसीति मद्वाक्यात् कथमभेदबुद्धिः
 स्यादुभयोर्विरुद्धधर्माक्रांतत्वादिति चेत् एतन्मूढशरीरात्तिमानित्वं पदवाच्या